

ikke nytte at tilveiebringe de meget bethdelige og forsøgede Udgifter til Forandringer og Forbedringer i Forsvarsvæsenet paa en saadan Maade, at det derefter ikke mere bliver muligt at tilveiebringe Balance. Jeg troer, at det allerede nu bør freidigt udtales, at man i den Henseende bør være meget varsom, og, inden man slaaer Noget fast, nøie tage under Overveielse, hvad Landets Kræfter for Fremtiden tillade ogsaa i dette Punkt, der forøvrigt har meget Fristende ved sig og let kan blive en Kjøphest, paa hvilken vi ville anvende for Meget. Alt dette gjør sig saa meget mere gjældende, som det virkelig i dette Dieblis, efterat vi have tabt en meget bethdelig Deel af Landets Omraade, mere end nogensinde stiller sig frem som en Nødvendighed, at Landet ikke blot beholder de tilstedeværende Midler, men ogsaa stadigt faaer Leilighed til at anvende Mere og Mere paa at udvikle sine indre Kræfter saaledes, at de enkelte Statsindtægtskilder kunne flyde rigeligere end tidligere. I den Henseende troer jeg ikke, vi skulle være karrige med vore Udgiftsbevillinger, men det er i en anden Retning end den nys omtalte; den ene er kun fortærende, den anden er ydende. Jeg vil tillade mig i den Henseende at gjøre opmærksom paa et enkelt Punkt, hvorpaa jeg troer, det vilde være hensigtsmæssigt at anvende bethdeligere Summer, end der hidtil er blevet anvendt. Alle erkjende det Usælske i, at Landet med Hensyn til Industri, og hvad dermed staaer i Forbindelse, skal søge at skride frem saa stærkt som muligt. Der har i den Henseende dannet sig Foreninger og private Kræfters Sammenslutning paa forskjellig Maade, og deriblandt er der en Forening, som har megen Betydning for en stor Deel af Landet, det er Foreningen til Opdyrkning af de jydskke Heber. Der har allerede mange Gange paa forskjellig Maade været gjort Forsøg paa at faae denne Sag fremmet, og det er ikke første Gang, jeg nævner den i denne Sal; men jeg har desværre oplevet, at der her er blevet svaret, endog af en af vore meest ansete Repræsentanter, at Skovdyrkingen i Sylland ikke havde nogen Betydning, at det var en Illusion, at det var Noget, man forestillede sig, naar man troede, at Opælsning af Skov havde en gunstig Virkning i climatisk Hen-

seende; nei, tvertimod, det fremkaldte Kulde og sumpige Forhold; stor Skovrigdom bidrog kun til at forsøge Stormenes Raseri, og man maatte derfor hellere lade det være. Et for flere Aar tilbage gjort Forsøg paa at formaae Regjeringen til at bevise, at Skovkultur i Sylland var mulig, for derved at opmuntre den private Industri, faldt dengang, men Forholdene have nu stillet sig saaledes, at private Mænd have søgt paa en kraftig og practisk Maade at tage denne Sag i deres Hænder. Der er i den Anledning blevet indgivet en med mange Underkrifter forshnet Begjæring til Krigsministeriet om, at de topographiske Arbeider og Opmaalinger i Sylland maatte fremmes med større Kraft, end hidtil er skeet; disse Arbeider ere tilendebragte paa Derne, men i Sylland staae de tilbage. Deres Udførelse har imidlertid en meget stor Værdi for Culturen paa Hedehøderne og Indsænkningerne, idet man derved faaer en overordentlig hjælpsom Veiledning med Hensyn til Engvanding- og andre Anlæg. Der er i Ansøgningen bedet om, at disse topographiske Arbeider maatte paastyndes paa en saadan Maade, at de, istedetfor at deres Tilveiebringelse efter den lagte Plan vil medtage et Tidsrum af 25—30 Aar, kunne være færdige i et Tidsrum af 10 Aar, og jeg tillader mig ret indstændigt at anbefale denne Sag saavel til det høie Thing som til den høitagtede Krigsminister, for at derved kan gives et væsentligt Stød til, at en meget nyttig og desværre altfor længe forsømt Forbedring af Forholdene i Sylland kraftigt og alvorligt kunde fremmes. Det er naturligt, at en saadan forsøget Kraftanstrengelse paa de topographiske Arbeider vil medføre, at de Udgifter, som ellers vilde fordele sig paa 20—30 Aar, nu maaskee ville falde paa 10 Aar; men jeg troer, at det er en Anvendelse af Udgifter, som medfører en reel, om end indirecte Indtægt. — Der er et andet Punkt, jeg ønskede at omtale, og som allerede er blevet nævnet af en æret Taler, der idag har havt Ordet, nemlig de store Midler, som vore Straffeanstalter aarlig medtage. Jeg troer med ham, at det ikke blot er usælsk, men ligesom nødvendigt snarest muligt at komme til en indgribende Forandring i saa Henseende. Den